

РЕШЕНИЕ

№ 164

гр. , 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ в публично заседание на
деветнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Магдалена Ат. Жбантова
Стефанова

при участието на секретаря Калина Хр. Попова
като разгледа докладваното от Магдалена Ат. Жбантова Стефанова
Гражданско дело № 20221220100996 по описа за 2022 година
и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба
предявена от „....., гр. София против Д. С. М. от гр. Гоце Делчев, обл.
Благоевград. Иска се да бъде признато за установено, че ответника дължи на
ищеца следните суми: - 2000 лв., представляващи платена главница на
„Кредисимо“ ЕАД във връзка с договор за потребителски кредит № .....
представляваща възнаградителна лихва по договора за периода от 20.06.2018
г. до 20.11.2019 г. във връзка с договор за потребителски кредит № .....лв.,
представляваща обезщетение за забава по договор за потребителски кредит за
периода от 21.06.2018 г. до датата на подаване на заявлението в съда, както и
законната лихва върху главницата, считано от датата на входиране на
заявлението до окончателно изплащане на задължението. За периода от
13.03.2020 г. - 14.07.2020 г. не е начислявана лихва за забава или неустойка в
изпълнение на разпоредбата на чл.6 от ЗМДВИПОРНС. Иска се също така
ответника да бъде осъден да заплати на ищеца сторените разноски по
заповедното производство и по настоящото производство.

Твърди се от ищеца, че на ..... г. по реда на ЗПФУР между

„Кредисимо“ ЕАД, в качеството на кредитодател и Д. С. М. като кредитополучател е сключен договор за потребителски кредит с № ....., с който кредитодателят се е задължил да предостави на кредитополучателя парична сума в размер на 2000 лева. От своя страна кредитополучателя следвало да върне сумата, ведно с договорна лихва от 41.24% на 18 равни месечни погасителни вноски в размер на 150.84 лева всяка. Първата погасителна вноски била с падеж на 20.06.2018 г., а последната - на 20.11.2019 г. Във връзка с договора за кредит между „Ай тръст“ ЕООД и Д. С. М. бил сключен договор за предоставяне на поръчителство. На същата дата между "Ай тръст" ЕООД и "Кредисимо" ЕАД бил сключен договор за поръчителство, с който поръчителя се поръчителя "Ай тръст" се съгласил да отговаря солидарно с кредитополучателя по договор за потребителски кредит с № 1077536. М. не изпълнила задължението си за заплащане на сумата по договора за кредит, поради което задължението било изпълнено от солидарния длъжник "Ай тръст" ЕООД.

На ..... г. било подписано Приложение 1 към договор за продажба и прехвърляне на вземания /цесия/ от 23.08.2021 г., сключен между „Ай тръст“ ЕООД и „Агенция за събиране на вземания" ЕАД, по силата на което вземането към ответника по процесния договор за кредит е прехвърлено в собственост на ищцовото дружество, ведно с всички привилегии и обезпечения. Ищцовото дружество било упълномощено от „Ай тръст“ ЕООД и "Кредисимо" ЕАД, от свое име и за своя сметка да уведоми длъжниците за извършената цесия. До ответника било изпратено уведомително писмо за станалата продажба, но то е върнато в цялост. Тъй като ответника не е извършил плащане по договора за заем, му е начислена лихва за забава в размер на действащата законна лихва 202.22 лева. Ищцовото дружество подало заявление за издаване на Заповед за изпълнение по реда на чл. 410 от ГПК, по което е образуваното ч.гр.д. № 689/2022 г. Съдът е уважил претенцията и е издал Заповед за изпълнение за претендираните суми. Срещу заповедта е подадено възражение, поради което е подадена настоящата искова молба.

Правната квалификация на предявените искове е по чл.79 от ЗЗД във вр. с чл.240 от ЗЗД, чл.86 във вр. чл. 6 ЗПФУР, вр. чл. 9 от ЗПК и чл.99 от ЗЗД, във вр. с чл.422 и чл. 415 от ГПК.

В законоустановения едномесечен срок от страна на ответника е постъпил отговор, в който се застъпва становище за недопустимост на предявените иски. По същество изразява становище за неоснователност на предявените иски. Заявява, че оспорва твърдението за извършена цесия, която да е породила действие спрямо нея. Твърди, че не е сключвала договор за кредит с "Кредисимо" ЕАД, не ѝ е предоставяна преддоговорна информация, как ще ѝ бъде предоставена сумата по кредита и как да я върне - при какви условия и срокове. Не е получавала суми по кредит. Не е приемала приложените Общи условия за предоставяне на кредити. Не е сключвала договор за предоставяне на поръчителство с "Ай тръст" ЕООД. Не е ясно претенцията на ищеца като цесионер от кого от двамата посочени кредитори е. В исковата молба се посочва, че „Ай тръст“ ЕООД е извършил погасяване на задължението на М. спрямо „Кредисимо“ ЕАД като поръчител по договора за поръчителство, поради което вземането на „Кредисимо“ ЕАД би следвало да е погасено, а „Ай тръст“ ЕООД да се е суброгира в правата на кредитора, чието вземане е заплатил и договорът за цесия следва да е бил сключен от единствения кредитор на настоящия ответник - „Ай тръст“ ЕООД. Дори да се приеме, че договорът за потребителски кредит, както и договорът за поръчителство са валидно сключени и обвързват ответника, искът е неоснователен, защото ищецът не е кредитор на ответника към момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл. 410 от ГПК, тъй като цесията не е породила действие спрямо длъжника и спрямо съда, доколкото липсва уведомление за извършената цесия по чл. 99, ал. 3 от ЗЗД, извършено от стария кредитор. Не става ясно как се формира претендираното от ищеца вземане - главница, възнаградителна лихва и наказателна лихва. Не става ясно и как се изчислява обезщетението за забава, претендирано в размер на .....лв., доколкото в договора няма предвидена мораторна лихва. Отделно от това след като се начислява мораторна лихва не би следвало да се начислява възнаградителна такава, а видно от претенцията се търсят и двете за същия период. Видно в приложение № 1, ищецът е закупил вземане от „Ай тръст“ ЕООД в общ размер на 6581.91 лв. докато настоящият иск е за съвсем различна цена - 4240.45 лв., като ответника не е извършвала никакви погасявания на суми. Прави възражение за неприложимост на общите условия, които са приложени към исковата молба, тъй като не са подписвани от страна на ответника. Прави

възражение за нищожност на всички неиндивидуално уговорени условия на договора и общите условия към него на основание чл. 146, ал. 1 от ЗЗП. Нищожна клауза е т. 7 от Приложение № 1 към договор за потребителски кредит № ..... г., в която е уговорен лихвен процент на кредита в размер на 41.24 %, което надвишава повече от 4 пъти определена нормативно законна лихва за просрочие и не е посочено така определена възнаградителна лихва за какъв период се прилага - месечна лихва, годишна, за целия период на договора (18 месеца) и т. н. Неравноправна и в противоречие с добрите нрави е и клаузата на т. 8 от посоченото Приложение № 1 към договор за потребителски кредит № .....г. предвиждаща ГПР в размер на 50 % - несъразмерен и необосновано висок. Ако се приеме, че падежът на всяко задължение е отделно, доколкото е уговорено връщане на всяка вноска до 20-то число на определения за това месец, то тогава ще е налице периодично задължение, в който случай част от сумите ще са погасени по давност, тъй като за периодичните платежи се прилага кратката тригодишна давност по чл. 111, б. „в“, пр.3 от ЗЗД. Поради това прави възражение за изтекла погасителна давност относно вноските за юни, юли, август, септември, октомври, ноември и декември 2018 г., както и вноските за януари, февруари, март, април, май, юни и юли 2019 г.

Правна квалификация на възраженията на ответника е по чл.130 от ГПК, чл.146 и чл.147а от ЗПК, чл.26, чл.99, ал.4 и чл.111, б. „в“, пр.3 от ЗЗД.

От събраните по делото писмени доказателства се установи следното във фактическо и правно отношение:

На 15.05.2018 г. Д. М. подава искане за сключване на договор за кредит с „Кредисимо“ АД (сега „Кредисимо“ ЕАД), като попълнила по електронен път форма за кандидатстване за финансова услуга на електронната страница на дружеството. На М. бил предоставен Стандартен европейски формуляр (СЕФ) и тя приела същия, като съгласно него при кредит в размер от 2000 лева, отпуснат за срок от 18 месеца, кредитополучателя следва да заплати 18 вноски с размер на 150.84 лв. на месец, всяка съдържаща определения в договора размер на главница и лихва или общо 2715.12 лева. Съгласно СЕФ разходите по кредита включват фиксиран годишен лихвен процент (ГЛП) 41.24% и годишен процент на разходите (ГПР) – 50.00%, а при забава на плащанията потребителя дължи

обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва върху всяка забавена погасителна вноска, ведно с разходите на кредитора. Посочено е във СЕФ, че кредитополучателя може по своя преценка да предостави обезпечение на кредита – банкова гаранция или поръчителство.

На същата дата – ..... г. между „Кредисимо“ АД, гр.София като заемодател и Д. С. М., като заемополучател е сключен по реда на Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние (ЗПФУР) договор за паричен заем № 1077536. Съгласно договора и приложение № 1 към него, ищцовото дружество се задължило да отпусне на М. заемна сума в размер на 2000 лева, а тя следвало върне заемната сума, ведно с договорна лихва на 18 равни месечни вноски, всяка по 150.84 лева. Първата вноска се дължала на 20.06.2018 г., а последната – на 20.11.2019 г. Посочено е, че лихвения процент по договора за кредит е в размер на 41.24%, а ГПР е 50.00% и общия размер на всички плащания е 2715.12 лева.

По делото са представени и общите условия (ОУ) за предоставяне на кредити от „Кредисимо“ АД, които съгласно чл. 2, ал.1 от договора за кредит са неразделна част от него, като в раздел VII, т. 11 на ОУ са посочени допусканията, които са взети предвид при изчисляване на годишния процент на разходите по кредита.

Съгласно чл. 4, ал.1 от договора за кредит, ако кредитополучателят е посочил в заявлението, че ще предостави обезпечение на кредита, същият следва: 1. да представи на „Кредисимо“ АД банкова гаранция в срок до 10 дни от подаване на заявлението, или 2. да сключи договор за предоставяне на поръчителство с одобрено от Кредисимо юридическо лице (поръчител) в срок от 48 часа от подаване на заявлението.

На ..... г. е сключен и договор за предоставяне на поръчителство между „Ай Тръст“ ЕООД, като поръчител и Д. С. М., като потребител. С този договор поръчителя се задължил да сключи договор за поръчителство с „Кредисимо“ АД, по силата на който да отговаря пред последното дружество за всички задължения на потребителя, възникнали съгласно договора за потребителски кредит. Предвидено е възнаграждение за поръчителя в размер на 142.98 лева на месец за периода на действие на договора за кредит.

На същата дата – ..... г. бил сключен и договор за поръчителство между „Ай Тръст“ ЕООД, като поръчител и „Кредисимо“ АД, с който „Ай

Тръст“ ЕООД поел задължение да отговаря пред „Кредисимо“ АД за всички задължения на Д. М. по договора за кредит солидарно с нея.

От сумата в размер на 2000 лева, предмет на договора за кредит, 618.89 лв. били отнесени за погасяване на задължения по стар договор за кредит, а остатък от 1381.11 лв. бил изплатен на Д. М. на 15.05.2018 г., чрез превод по „Изипей“.

На ..... г. е подписан договор за продажба и прехвърляне на вземания /цесия/ от 22.01.2013 г., сключен между „Кредисимо“ ЕАД и „Ай Тръст“ ЕООД от една страна и от друга – „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД, по силата на който вземането към ответника, произтичащо от процесния договор за паричен кредит, е прехвърлено в собственост на ищцовото дружество ведно с всички привилегии и обезпечения. „Кредисимо“ ЕАД и „Ай Тръст“ ЕООД упълномощили ищцовото дружество да уведомява длъжниците за извършената цесия. В съответствие с упълномощаването до ответникът било изпратено писмо от 23.08.2021 г. за извършената цесия. Писмото е върнато в цялост с отбелязване върху обратната разписка, че пратката е непотърсена. Уведомление е приложено и към настоящата искова молба, връчена на Д. М. на 08.12.2022 г.

Тъй като сумите по договора не били платени, ищцовото дружество подало заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК, въз основа на което било образувано ч.гр.д. № ..... г. по описа на Районен съд - Гоце Делчев. Заявлението било уважено и била издадена заповед за изпълнение. Тъй като по заповедта за изпълнение постъпило възражение, са предявени настоящите искове.

По делото е изготвена съдебно - счетоводна експертиза, като в заключението вещото лице е посочило, че въз основа на сключения с Д. С. М. договор за кредит – ..... г., „Кредисимо“ АД е предоставило на ответника кредит в размер на 2000 лв. От тях 618.89 лв. са за погасяване на задължения по стар договор за кредит, а остатък от 1381.11 лв. е изплатен на Д. М. на 15.05.2018 г. чрез превод по „Изипей“. Към момента на подаване на Заявлението по чл.410 от ГПК на дата 27.07.2022 г. ответника Д. С. М. не е направила погасявания към Кредитора. Документи, доказващи плащания по договор за кредит № 1077536/15.05.2018 г. не са представени и от ответника Д. С. М., след свързване с нея.

На 20.08.2021 г. „Ай Тръст“ ЕООД заплаща исканите от „Кредисимо“ ЕАД дължими суми в размер на 3 379.11 лв., в това число: - Главница - 2000.00 лв.; - Договорна лихва - 715.12 лв.; - Наказателна лихва за забава — 663.90 лв. До датата на заплащането на дълга от „Ай Тръст“ ЕООД към „Кредисимо“ ЕАД, съгласно Договор за поръчителство, размерът на неплатените вноски и начислени лихви са размер на: 3 299.78 лева, в това число главница от 2 000.00 лв., договорна лихва от 715.12 лв. и законна лихва за забава - 584.66 лв. Съгласно разпоредбата на чл.6 от ЗМДВИПОРНС - за периода 13.03.2020 до 13.07.2020г. (вкл.) не е начислявана лихва за забава.

До датата на подаване на Заявлението по чл.410 от ГПК на 27.07.2022 г. размерът на неплатените вноски, договорна лихва и лихви за забава са размер на 3 556.96 лева, в това число главница по Договор за потребителски кредит - 2000.00 лв., договорна лихва по Договор за потребителски кредит - 715.12 лв. и законна лихва за забава по Договор за потребителски кредит - 841.84 лв.

По делото е назначена и съдебно – техническа експертиза, според заключението на която, в административния панел на кредитора „Кредисимо“ ЕАД има регистрирано кандидатстване и сключване на договор за кредит на посочената дата с посоченото лице. Кредитополучателя е попълнил и форма за кандидатстване за финансова услуга на електронната страница на „Кредисимо“ ЕАД, както и е приел Стандартния европейски формуляр. В процеса на кандидатстване клиентът е достигнал до стъпка, в която чрез маркиране на предварително празни чекбоксове с хиперлинкове към документи и натискане на бутона „вземи парите сега“ клиентът се запознал с документи, маркирал ги и е извършил и второ активно действие - натискане на бутон „вземи парите сега“. Вещото лице уточнява, че първият чекбокс (за съгласието си за обработка на лични данни), както и чекбокса с хиперлинкове на ОУ, на СЕФ и на самия Договор са задължителни и клиентите не могат да завършат процеса по кандидатстване, без да са маркирали тези два чекбокса. Заемателя е посочил, че ще сключи заема с обезпечение. В процеса на кандидатстване, клиентът може да избере дали кредитът му да бъде обезпечен или необезпечен. Изборът му е се потвърждава с натискане на бутона „вземи парите сега“. „Гарантирано до минути“ съдържа „i“, от където клиентът прави избор, че кандидатства за обезпечен с поръчителство кредит. Отделно, клиентът може да заяви, че иска кредитът му да е обезпечен и след първоначалното подаденото заявление за

кредит, преди кредитът да бъде одобрен и сумата да бъде наредена. След като кредитът е одобрен, подобна смяна би била невъзможна. Вещото лице уточнява, че договорът за кредит е сключен преди GDPR (Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) да влезе в сила, поради което съгласието на клиента за предоставяне на нейните лични данни на „Ай Тръст“ ЕООД (дружеството предоставящо услугата по предоставяне на поръчителство) не е било самостоятелен документ, а е бил инкорпорирано с Общите условия за предоставяне на кредити на Кредисимо ЕАД, а именно клауза на раздел XIV т. 6 на ОУ, изречение последно. Даденото от клиента съгласие за предоставяне на лични данни се отбелязва с „Да“ в системата, а кредита като „Гарантиран“, ако клиентът избере обезпечен вместо необезпечен кредит.

В случая има сключен договор за поръчителство между Д. М. и „Ай Тръст“ ЕООД. Договорът за предоставяне на поръчителство се сключва непосредствено след приключване на сключване от клиента на договора за кредит, като системата автоматично прехвърля клиента към сайта на „Ай Тръст“ ЕООД, в който се запознава с текста на договора за предоставяне на поръчителство, наличен с хиперлинк и трябва да въведе шестцифрен код, за да сключи договор за предоставяне на поръчителство с „Ай Тръст“ ЕООД. Самият договор за предоставяне на поръчителство се предоставя на клиента и по е-мейл от „Ай Тръст“ ЕООД заедно с изпращането на СМС кода на телефонния номер. Сключването е между кредитополучателя и третото лице става с СМС от клиента и е -мейл от „Ай Тръст“ ЕООД до клиента. Поискан е и предоставен от „Ай Тръст“ ЕООД копие на е-мейла, и е приложен в заключението по експертизата.

Процесът по сключване на договора зависи от бързината на клиента, от това колко време е отделил да се запознае с текстовете. В конкретния случай действията кандидатстването от клиента е приключило за минути. След завършване на процеса по кандидатстване, клиентите получават по е-мейл кредитната документация с приложени договор, ОУ, СЕФ и декларации на клиента, които преди това е потвърдил по електронен начин.

Е-мейлите от „Кредисимо“ ЕАД с приложени договор, ОУ, СЕФ и декларации на клиента са изпратени на 15.05.2018г. в 10:43 часа.

Е-мейлите от „Ай Тръст“ до клиента са изпратени на 15.05.2018 г. няколко минути след изпращането на е-мейлите от „Кредисимо“ ЕАД - 10:44 (мейл с приложен договор и линк към сайта на „Ай Тръст“ за въвеждане на шестцифрен код за потвърждение) и 10:45 (мейл с потвърждение от „Ай Тръст“ за сключен договор).

В съдебно заседание вещото лице заявява, че заключението си е основало не само на данните предоставени от „Кредисимо“ ЕАД и „Ай Тръст“ ЕООД, но и от електронната поща на ответника Д. М., до който е получила достъп. След извършените проверки, заключението е, че е направена заявка за този договор за кредит от М., запозната е с Общите условия, следвала е стъпките и е приела и условията на кредитната компания, т. е. сключила договор за кредит. За да подпише М. договор за поръчителство ѝ е изпратен код, който тя е въвела, кликайки на съответните бутончета на екрана и по този начин е приела и потвърдила сключване на договор за поръчителство.

Съдът намира, че заключенията на двете вещи лица, неоспорени от страните, отговарят пълно и точно на поставените въпроси и ги кредитира изцяло.

На основание чл.23, ал.6 от Закона за търговския регистър съдът извърши справка за актуалното състояние на „Кредисимо“ ЕАД и „Ай Тръст“ ЕООД. От търговския регистър се установява, че „Кредисимо“ ЕАД е едноличен собственик на капитала на „Ай тръст“ ЕООД.

Предвид изложеното, исковете са предявени в законовия едномесечен срок от получаване на указанията на съда за предявяване на иск, от правоимащо лице срещу длъжника по заповедното производство, пред надлежен съд, поради което се явяват допустими.

От страна на ответника се прави възражение за недопустимост на предявените искове, поради липса на активна процесуална легитимация. Заявява, че ответницата не е уведомена за извършената цесия и тя няма действие спрямо нея и третите лица, вкл. съда. Заявлението за издаване на заповед за изпълнение е подадено преди цесията да е породила действие спрямо длъжника и съда, поради което не е следвало да се издава заповед за

изпълнение, доколкото заявителя не се легитимира като кредитор.

Съдът намира възражението за недопустимост на предявените искове за неоснователно. „Кредисимо“ ЕАД и „Ай Тръст“ ЕООД са упълномощили ищцовото дружество да съобщи на длъжниците за прехвърлянето на вземанията, поради което следва да се приеме, че изпратеното от ищеца уведомление в тази насока, изхожда от цедента и отговаря на изискванията на чл.99, ал.4 от ЗЗД. Не се спори между страните, че това уведомление не е получено от ответника, доколкото същото е върнато с отбелязване, че не е потърсено от адресата. Следва обаче да се вземе предвид, че съобщение за извършената цесия е приложено към исковата молба и е получено от ответника на 08.12.2022 г., ведно с исковата молба и останалите ѝ приложения. С оглед което следва да се приеме, че извършената цесия има действие за ответника и спрямо него именно ищеца е носител на изискуемите вземания по договор кредит № ..... г. Възраженията относно липса на надлежно съобщаване за извършената цесия към момента на издаване на заповед за изпълнение са относими единствено към евентуално неточно изпълнение от страна на длъжника, но не ѝ към валидността на договора за цесия и съответно процесуалната легитимация на ищеца.

Разгледани по същество предявените установителни искове са частично основателни, по следните съображения:

Предпоставките за уважаването на иск за установяване на подлежащо на изпълнение договорно задължение са най-общо две - на първо място да е налице облигационна връзка между страните и възникнало по силата на тази връзка задължение на съответната страна да престира парична сума, и на следващо - да е налице неизпълнение на поетото от страната задължение, при изправност на насрещната страна.

Съгласно чл. 6 от ЗПФУР договор за предоставяне на финансови услуги от разстояние е всеки договор, сключен между доставчик и потребител като част от система за предоставяне на финансови услуги от разстояние, организирана от доставчика, при която от отправянето на предложението до сключването на договора страните използват изключително средства за комуникация от разстояние - едно или повече, т. е. не е необходимо едновременно им физическо присъствие (арг. чл. 6, вр. § 1, т. 2 ДР на ЗПФУР) - напр. електронни формуляри в интернет, разговори по

телефон, кореспонденция по имейл и др. Съгласно чл. 18, ал. 1, т. 1 и ал. 2 ЗПФУР, доставчикът е длъжен да докаже, че е изпълнил задълженията си за предоставяне на информация на потребителя, като за доказване предоставянето на преддоговорна информация, както и на изявления, отправени съгласно ЗПФУР, се прилага чл. 293 от ТЗ, а за електронните изявления – Закон за електронния документ и електронните удостоверителни услуги. Нормата на чл. 18, ал. 5 от ЗПФУР предвижда, че за договора за предоставяне на финансови услуги от разстояние се прилагат и чл. 143 - 148 от Закона за защита на потребителите.

В настоящия случай кореспонденцията между кредитодателя и кредитополучателя е била изцяло електронна, което не е оспорено от ответника. Електронното изявление е словесно изявление, представено в цифрова форма чрез общоприет стандарт за преобразуване, разчитане и представяне на информацията, като негов автор е физическото лице, което в изявлението се сочи като негов извършител, а титуляр - лицето, от името на което е извършено електронното изявление – чл. 2, ал. 1, вр. чл. 4 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги (ЗЕДЕУУ). Съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, вр. чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 г. на Европейския парламент и на Съвета от 23.07.2014 г. „електронен документ“ означава всяко съдържание, съхранявано в електронна форма, включително в текстови запис, а съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗЕДЕУУ писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ, съдържащ електронно изявление. За „електронен подпис“ по смисъла на чл. 13, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, във вр. чл. 3, т. 10 от Регламент (ЕС) № 910/2014 г., се считат данни в електронна форма, които се добавят към други данни в електронна форма или са логически свързани с тях, и които титулярът на електронния подпис използва, за да се подписва. Според нормата на чл. 13, ал. 4 от ЗЕДЕУУ, правната сила на електронния подпис и на усъвършенствания електронен подпис е равностойна на тази на саморъчния подпис, когато това е уговорено между страните.

От приетите по делото документи, във връзка с приетата и кредитирана от съда техническа експертиза безспорно се установява, че между Д. С. М. и „Кредисимо“ АД (от 29.05.2018 . „Кредисимо ЕАД) има възникнало облигационно отношение въз основа на сключения между тях, по реда на ЗПФУР, договор за кредит № ..... г., по силата на който „Кредисимо“ АД

се задължило да предостави на ответника кредит в размер 2000.00 лева.

Установява се на следващо място, от заключението на вещото лице по назначената по делото съдебно-счетоводна експертиза, че „Кредисимо“ АД е изпълнило задължението си по договора, като от сумата в размер на 2000 лева, предмет на договора, 618.89 лева били отнесени за погасяване на задължения по стар договор за кредит, а остатък от 1381.11 лева бил изплатен на Д. М. на 15.05.2018 г., чрез превод по „Изипей“.

Ответника от своя страна не е изпълнила задължението си да върне ползвания заем ведно с уговорената лихва на договорените падежни дати. Сумите били заплатени на кредитодателя от страна на „Ай Тръст“ ЕООД въз основа на договор за предоставяне на поръчителство, сключен между „Ай Тръст“ ЕООД и Д. М. на 15.05.2018 г. и договор за поръчителство от същата дата между „Ай Тръст“ ЕООД и „Кредисимо“ ЕАД.

От търговския регистър се установява, че „Кредисимо“ ЕАД е едноличен собственик на капитала на „Ай Тръст“ ЕООД, т. е. кредиторът и поръчителят са свързани лица по смисъла на § 1, т. 5 от допълнителни разпоредби на Търговския закон.

Видно от договора за предоставяне на поръчителство, Д. М. се е задължила да заплати на поръчителя „Ай Тръст“ ЕООД възнаграждение в размер и при условия, посочени в Приложение № 1 към договора, а именно по 142.98 лв. на месец за периода на действие на договора за потребителски кредит, като сумите са дължими на датата на падежа на съответното плащане по кредита съгласно погасителния план. В приложение № 1 е инкорпориран и погасителния план по договора за потребителски кредит, както и е посочено, че погасителните вноски са 18 на брой. В договора за предоставяне на поръчителство не е посочен общият размер на дължимото възнаграждение по него, но същият би могъл да бъде изчислен чрез прости аритметични пресмятания, а именно 18 вноски по 142.98 лв. = 2573.64 лв.

В чл. 8, ал. 4 от договора за предоставяне на поръчителство е предвидено, че потребителят заплаща възнаграждението на поръчителя по следните начини: 1. по банкова сметка на поръчителя (чийто IBAN не е посочен) и 2. по банкова сметка на „Кредисимо“ ЕАД, която е посочена, или по начините, установени в договора за потребителски кредит, за плащане на задълженията на потребителя по договора за потребителски кредит, а в ал. 5 изрично е

посочено, че „Кредисимо“ ЕАД е овластено да приема вместо поръчителя изпълнение на задължението на потребителя за плащане на възнаграждението по този договор. С оглед на така уговорения начин на плащане на възнаграждението на поръчителя, а именно чрез кредитора, на месечни вноски на падежите, на които се дължат вноските по погасителния план по договора за кредит, както и предвид обстоятелството, че кредиторът и поръчителят са свързани лица, съдът намира, че уговореното в договора за предоставяне на поръчителство възнаграждение на поръчителя по съществото си представлява скрито възнаграждение за кредитора по договора за потребителски кредит, което би следвало да е включено в размера на ГПР по този договор, но това не е сторено. По този начин се заобикаля разпоредбата на чл. 19, ал. 4 от Закон за потребителски кредит. Разпоредбата на ал. 4 от цитираната норма, ограничава ГПР до пет пъти размера на законната лихва, а посредством договора за предоставяне на поръчителство ще се получи плащане, което като финансов резултат ще е в полза на кредитора по договора за кредит и което плащане не е включено в ГПР. Това плащане в същото време надхвърля размера на кредитната сума – при предоставена в заем сума от 2000 лв. се предвижда възнаграждение на поръчител в размер на 142.98 лв. на месец или общо 2573.64 лв. за периода на договора.

Поради това следва да се приеме, че в случая е налице несъответствие между посочения в договора и действителния размер на ГПР, което представлява нарушение на изискването на чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК, което на осн. чл. 22 от ЗПК води до нищожност на договора за потребителски кредит.

Отделно от това в договора за кредит е посочен лихвен процент от 41.24%, без да е уточнено дали това е дневен, месечен или годишен процент на дължимата лихва, в нарушение на чл. 11, ал. 1, т. 9 от ЗПК. В приложения по делото СЕФ е посочено, че лихвения процент е годишен такъв, но СЕФ не е част от договора за кредит.

Предвид горното и на осн. чл. 23 от ЗПК потребителят следва да върне само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва или други разходи по кредита, т. е. недължими са претендираните по делото суми, представляващи възнаградителна лихва и обезщетение за забава.

Следва да се упомене и че според съдът, в случая не може да се приеме, че е налице индивидуално договаряне по договора за кредит на

клаузата за предоставяне на поръчителство, тъй като според договора за кредит условие за възникването на задължението на кредитодателя „Кредисимо“ АД да предостави искания от потребителя кредит, е или при кандидатстване за кредит без обезпечение кредиторът да извърши одобрение на заявлението в 14 дневен срок, или при кандидатстване на кредит с обезпечение, длъжникът в кратък срок - до 48 часа, да сключи договор за предоставяне на поръчителство с одобрено от „Кредисимо“ АД юридическо лице, или да предостави банкова гаранция. По този начин е нарушена разпоредбата на чл. 16 от ЗПК, съгласно която доставчикът на финансовата услуга има задължение да извърши оценка на кредитоспособността на потребителя преди сключване на договора за потребителски кредит. В случая предоставената възможност на потребителя за избор - дали да сключи договор за кредит без обезпечение или с избрано от него обезпечение, е привидна и представлява злоупотреба с лошото му финансово състояние, тъй като потребителят очевидно има нужда от средствата, за които кандидатства пред доставчика на финансова услуга. Липсата при кандидатстването за отпускане на кредит на достъпна за потребителя информация относно предварително одобрените от „Кредисимо“ АД юридически лица, с които дружеството би сключило договор за поръчителство и предвиждането на банкова гаранция като единствен друг допустим метод на обезпечаване, е индиция за осъществявана върху потребителя скрита икономическа принуда да се сключи договор именно с посочен от кредитора поръчител, представляващ свързано с него юридическо лице, чийто основен предмет на дейност е сключване на гаранционни сделки.

Поради всичко изложено следва да се приеме, че клаузата за заплащане на възнаграждение по договора за предоставяне на поръчителство е неправопонавна, не е уговорена индивидуално, не отговаря на изискванията за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата на потребителя и търговеца-поръчител.

Отделно от горното следва да се посочи, че Договора за предоставяне на поръчителство от 15.05.2018 г. изначално е лишен от основание, тъй като по силата на посоченото правоотношение, в полза на потребителя не се предоставя услуга. Обезпечението е единствено и само в полза на кредитора „Кредисимо“ АД, за което цялото възнаграждение е поето от потребителя. Нещо повече - в случай, че поръчителят изпълни и погаси вземането на

длъжника, то има право на регрес срещу него за пълната стойност на платеното. Тоест, срещу заплащането на възнаграждението по договора за поръчителство, което е в общ размер на 2573.64 лв. е по-голям от размера на предоставения кредит, потребителят не е получил каквато и да било услуга.

На 23.08.2021 г. между „Ай тръст“ ЕООД и „Кредисимо“ АД от една страна и от друга страна „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД е сключен договор за прехвърляне на вземания, по силата на който вземането към ответника, произтичащо от процесния договор за кредит, е прехвърлено в собственост на ищцовото дружество, ведно с всички привилегии и обезпечения.

До ответника било изпратено писмо, с което цедентите, чрез „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД уведомяват ответника за извършената цесия. Писмата не са връчени на ответника.

Съгласно текста на чл. 99, ал.4 от ЗЗД прехвърлянето на вземане има действие спрямо третите лица и длъжника от деня, когато е съобщено на последния от предишния кредитор. Така установеното задължение на цедента да съобщи на длъжника за извършеното прехвърляне на вземането, за да произведе то своето прехвърлително действие спрямо него и третите лица, има за цел да защити длъжника срещу ненадлежно изпълнение на задължението му на лице, което не е носител на вземането. Законодателят е въвел изискване съобщението за прехвърлянето на вземането да бъде извършено именно от стария кредитор (цедента). Това не означава, че предишният кредитор няма правото да упълномощи новия кредитор да извърши съобщението до длъжника като негов пълномощник, но при всички положения съобщението е нужно да достигне до длъжника.

Неизпълнението на задължението за уведомяване обаче не се отразява на действителността на договора за цесия, а води до неговата непротивопоставимост на длъжника само тогава, когато съобщението за сключването му се предхожда от изпълнение, престирано на досегашния кредитор. В този смисъл е приетото в решение № 1279/12.11.1996 г. по гр. д. № 29/1996 г. на V г. о. на ВС, реш. № 244/23.01.1960 г. по гр. д. № 8461/1959 г. на III г. о. на ВС, реш. № 173/15.04.2004 г. по гр. д. № 788/2003 г. на ТК на ВКС. С договора за цесия стария кредитор прехвърля вземането си на приемателя, но до датата на получаване на съобщението по чл.99, ал.3 от ЗЗД,

длъжника може валидно да погаси задължението си и чрез плащане на стария му кредитор. Едва след като съобщението за извършената цесия стигне до знанието му, изпълнение с погасяващ ефект той ще може да направи единствено на цесионера.

По силата на така осъществената цесия, ищовото дружество е встъпило в правата на кредитора по договора за кредит досежно вземането към длъжника Д. М. след неговото прехвърляне, което прави „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД активно легитимирана страна, както в производството по чл.410 от ГПК, така и по предявения иск по чл.422 от ГПК за установяване съществуването на същото вземане по исков ред.

Не се доказва, а и не се твърди по делото М. да е извършила плащания към старите кредитори, преди да е уведомена за извършената цесия.

Както се упомена по-горе, съдът приема, че процесният договор за потребителски кредит е недействителен и съгласно чл. 23 от ЗПК, потребителят връща само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва или други разходи по същия. В този смисъл, ищецът като цесионер може да се легитимира като носител на материалното право единствено за неизплатената главница по цедираното му вземане, доколкото само съществуващи вземания могат да се прехвърлят и сред тях не са вземанията за възнаградителна лихва и за обезщетение за забава.

Неоснователно е възражението на ответника за погасяване на основание чл.111, б.„в“ от ЗЗД на вземането за вноски, дължими юни, юли, август, септември, октомври, ноември и декември 2018 г., както и вноските за януари, февруари, март, април, май, юни и юли 2019 г. по договора за кредит. Трайно установена е съдебната практика, че при разсрочването на едно парично задължение, което по естеството си е еднократно (плащане на цена, връщане на заем), при уговорка плащането да се извършва на вноски с различни падежи, не се касае за периодични плащания по смисъла на чл. 111, б. „в“ ЗЗД. Приема се, че в този случай задължението се погасява на части, в интерес на длъжника и въз основа на изрично дадено съгласие от страна на кредитора, по аргумент от разпоредбата на чл. 66 ЗЗД. И в настоящия случай кредитното задължение е единно и цялостно, единствено е разсрочено по волята на страните, поради което и давността за него е пет години, а не три години.

Поради изложеното следва да се уважи предявения иск за заплащане на главница в размер на 2000 лева, ведно със законната лихва от деня на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение и да се отхвърлят исковете за заплащане на възнаградителна лихва и обезщетение за забава.

Съгласно практиката на ВКС обективирана в ТР № 4/18.06.2014 г. по т.д. № 4/2013 г., ОСГТК, съдът, който разглежда иска по чл.422, респ. чл.415, ал.1 от ГПК, следва да се произнесе с осъдителен диспозитив и за разносните в заповедното производство в зависимост от резултата по спора.

В заповедното производство от страна на ищцовото дружество са направени разноски 84.81 лева за заплатена държавна такса и 50 лева за юрисконсултско възнаграждение, като съобразно уважената част от претенцията, в полза на ищеца ще се присъдят разноски в размер на 63.58 лева на основание чл.78, ал.1 от ГПК.

По настоящото исково производство от страна на ищеца са представени доказателства за направата на разносните за държавна такса в размер на 106.20 лева, 347 лева за възнаграждение на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза, както и 1630.40 лева за възнаграждение на вещото лице по съдебно-техническата експертиза. Претендира се юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 300 лева, съобразно чл. 78, ал. 8 ГПК , във вр. с чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 25, ал.1 от НЗПП. На основание чл.78, ал.1 от ГПК в полза на ищеца ще се присъдят разноски в размер на 1124.22 лева, съобразно уважената част от претенцията в исковото производство.

Ответника също има право на разноски съразмерно отхвърлената част на исковете. От негова страна са представени доказателства за заплатено възнаграждение на адвокат в размер на 1352 лева.

От страна на ищеца се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и се иска то да бъде определено в минималния нормативно определен размер.

Възражението е неоснователно. По делото са предявени три иска, като съобразно интереса по всеки от тях общо дължимото възнаграждение съгласно чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, действала към момента на

сключване на договора за правна помощ и обявяване на делото за решаване, е в размер по-голям от 1352 лева (624.05 лева по иска за главница, 500 лева за иска за договорна лихва и 452.53 лева по иска за обезщетение за забава.

Съгласно съдебната практика, обективизирана в определения на ВКС по т. д. № 989/2023 г. на I т. о, т. д. № 1840/21 г. и № 1841/21 г. на II т. о., т. д. № 964/22 г. на I т. о. и др., под материален интерес по смисъла на чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, законодателят е имал предвид цената на всеки от обективно кумулативно съединените иски, а не техния сбор.

На основание чл.78, ал.3 от ГПК, от така сторените от ответника разноси, 714.33 лева ще се присъдят в тежест на ищеца.

При прилагане на компенсация ответника следва да заплати на ищцовото дружество сума в размер на 473.47 лева.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

Признава за установено, че съществува вземане на „А.....от Д. С. М.,ЕГН ***** от гр. Гоце Делчев, обл. Благоевград за сума в размер на 2000 (две хиляди) лева, представляващи платена главница на „Кредисимо“ ЕАД във връзка с договор за потребителски кредит № 1077536, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 27.07.2022 г. до окончателно изплащане на задължението.

Отхвърля като неоснователни исковите на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД, ЕИК ..... гр.София да се признае за установено, че има вземания срещу Д. С. М.,ЕГН ***** от гр. Гоце Делчев, обл. Благоевград, възникнало на основание неизпълнение на договор за потребителски кредит № ....., за следните суми: 715.12 лева, представляващи възнаградителна лихва по договора за периода от 20.06.2018 г. до 20.11.2019 г. във връзка с договор за потребителски кредит № 1077536 и 1525.33 лева, представляващи обезщетение за забава по договор за потребителски кредит за периода от 21.06.2018 г. до датата на подаване на заявлението в съда, като за периода от 13.03.2020 г. - 14.07.2020 г. не е начислявана лихва за забава или неустойка в изпълнение на разпоредбата на

чл.6 от ЗМДВИПОРНС.

Осъжда Д. С. М., ЕГН ***** от гр. Гоце Делчев, обл. Благоевград да заплати на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД, ЕИК....., гр.София сума в размер на 473.47 (четиристотин седемдесет и три лева и четиридесет и седем стотинки) лева, като оставя без уважение като неоснователно искането за присъждане на разноски в останалата част.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд Благоевград, в двуседмичен срок от деня на получаване на съобщението и за двете страни.

Съдия при Районен съд – Гоце Делчев: _____